

V JORNADA MUNDIAL DELS POBRES

14 de novembre de 2021

Pautes per a l'animació de les comunitats

El Missatge del papa Francesc per a aquesta V Jornada Mundial dels Pobres porta com a lema «**Als pobres els teniu sempre amb vosaltres**» (Mc 14, 7). Les seves paraules adquireixen una crida especial a prendre consciència de la realitat que viu cada persona en situació de pobresa, exclusió i necessitat, just quan acaba de començar el sínode «Per una Església sinodal: comunió, participació i missió», en el qual s'obre un nou temps de discerniment i revisió del nostre seguiment de Jesús com a Poble de Déu. Totes dues convocatòries són una nova oportunitat per a prendre consciència sobre com caminem junts com a Església plural i diversa que som, i per a qüestionar-nos sobre quin és el nivell de participació dels qui habitualment són menys tinguts en compte en els espais de reflexió, presa de decisions i celebració.

Dedicar una Jornada especial perquè la comunitat cristiana mundial convidi a asseure's a la taula a les persones més pobres i excloses del seu entorn ens alerta sobre la necessitat que tenim de girar la mirada a Jesús i a l'Evangelí per a deixar-nos interpel·lar per la seva Paraula, pel seu gest i per la seva manera de viure i de relacionar-se amb els més petits.

Jesús no fa una altra cosa que caminar al costat dels més febles, es relaciona amb els que el sistema exclou i deixa fora, tria i pren partit pels qui són considerats marginats, no aptes o simplement són menyspreats per considerar-se diferents.

Jesús no es preocupa tant pel que els dona a les persones sinó per acollir, escoltar i estar amb elles; tracta a cada pobre com el que és, una persona, i des d'aquí teixeix una nova forma de relació entre iguals, on es fa possible la trobada veritable i la fraternitat.

Què proposem per a aquesta Jornada?

Com a Església en camí, que reflexionem en comunitat sobre la presència dels últims entre nosaltres, facilitar una trobada cordial, escoltar-los i conèixer millor el seu sentir.

Et proposem dedicar temps. En aquesta Jornada tenim l'oportunitat de fer una parada en nostre camí per a prendre consciència de com ens ressona avui el missatge de Jesús, com estem responnent com a comunitat cristiana a aquesta afirmació que ens recorda el nostre germà Francisco de «als pobres els teniu sempre amb vosaltres».

Temps per a discernir

Siguis sacerdot, religiós/a, laic/a, comunitat, grup, moviment o congregació, t'animem a *llegir el Missatge* del Papa Francesc amb una mirada oberta i diferent, no tant des del que sabem o des del que fem, sinó des d'un mirar contemplatiu i tendre a les persones concretes que estan a prop de cadascú de nosaltres, persones que sabem que viuen situacions de pobresa, de malaltia, de solitud o de rebuig. Es tracta de contemplar de manera activa per a deixar-nos tocar i ser capaços d'escoltar el que avui la seva vida, els seus somnis i desitjos ens han de dir. Els últims de la nostra societat tenen la seva pròpia veu i els seus propis anhels, i aquest temps sinodal ens convida a escoltar.

Deixem de pensar en què més els podem donar, o què és el que necessiten que els donem. *Deixem espai a una altra mena de preguntes:*

Què ens pot oferir personal i comunitàriament aquesta persona, família o grup que rebem des de la seva falta de recursos, des de la seva fragilitat?

Ens hem preguntat si se senten acollits i escoltats per nosaltres?

*Podem xerrar entorn d'un cafè, canviar impressions, veure com podem fer el camí en comú, com aportar idees, habilitats, dons. Què podem fer junts? Somiem la mateixa Església, comunitat de tots i totes? Què somien les persones a les quals no solem preguntar? **Escriviu aportacions.***

Temps de conversió

Arriba el temps de fer nostra la invitació personal que ens fa Jesús: **convertiu-vos i creieu** en la Bona Notícia.

De quina notícia ens parla avui Jesús i a què ens demana convertir-nos?

La resposta és clara: «Als pobres els teniu sempre amb vosaltres». Això implica:

- **Obrir el cor** a les persones, deixar a un costat les resistències que ens lliguen a la seguretat del que sabem fer i controlem, i deixar espai a la creativitat i a la novetat que unes altres persones poden aportar i que no esperem.
- **Canviar de mentalitat**, de pensament, en relació amb la nostra manera de donar, per a acollir el repte de compartir i participar.
- **Optar per un estil de vida** més senzill i auster, on el no acumular per a assegurar-nos la vida ens fa menys dependents del material i més lliures per a creure i confiar en la proposta evangèlica de les Benaurances.
- **Obrir-nos a la gràcia de Déu**. Nosaltres sols no podem canviar, és l'Esperit el que transforma el nostre cor, la nostra ment i la nostra acció, i se serveix de la comunitat per a canviar-nos i millorar-nos com a persones a través de l'amor que sembla en cadascuna: «Déu és amor, i el que roman en l'amor roman en Déu» (I Jn 4, 16).

Com podem durant aquest curs concretar en petits gestos o accions aquestes invitacions?

Escriviu aportacions.

Temps de possibilitat

«Cuidar el món que ens envolta i conté és cuidar-nos a nosaltres mateixos. Però necessitem constituir-nos en un “nosaltres” que habita la casa comuna»¹.

Caminar junts la sinodalitat és anar fent possible una Església que sigui nosaltres, una Església que és Poble de Déu i que inclou la diversitat, la participació d'homes i dones en igualtat d'oportunitats i drets, que aposta per teixir relacions d'horitzontalitat i solidaritat social on totes les persones tenen l'oportunitat de donar i no solament de rebre quan ho necessiten.

Vivim un temps extraordinari en el qual els signes dels temps clamen com la veu del profeta en el desert, i només ens falta insistir a creure i augmentar la nostra fe:

És tard però és la nostra hora.

¹ FRANCESC, *Fratelli tutti*, n. 17

És tard però és tot el temps que tenim a mà per a fer el futur.

És tard però som nosaltres aquesta hora tardana.

És tard però és matinada si insistim una mica.²

Us convidem a organitzar algun espai de diàleg i intercanvi que faciliti la trobada personal i pròxima amb les persones a les quals servim per a preguntar-los com se senten acolliments i acom pañadas, què troben a faltar, com els agradaria que fos la nostra relació, com els agradaria ser acollits per l'Església.

*Podem fer una cosa nova que ens ajudi a conèixer-nos, a celebrar junts, a confiar els uns en els altres, a descobrir el que cada persona pot aportar? **Escriviu aportacions.***

Temps de trobada

Aquesta Jornada Mundial dels Pobres vol posar en el centre de la vida comunitària a les persones que volem acollir, cuidar, acompanyar i vetllar per la seva dignitat. Però la dignitat comença per l'encontre amb les persones, amb la seva història, amb la seva manera d'entendre la vida, perquè sent que forma part dels espais de vida comunitària i celebració.

Aquesta Jornada ens convida a continuar construint aquella **comunitat que somia fer possible el regne de Déu en la vida de cada dia:**

- que **acull**, és **hospitalària** i viu la **gratuitat** com un do que enriqueix a tots;
- que viu en permanent **discerniment i diàleg**, que escolta i està atenta al seu entorn, a les persones i a l'hàbitat en el qual viu;
- que és **inclusiva** i fa buit perquè ningú se senti fos o al marge, que és sensible, guaridora i cuidadora.

Us convidem a ser aquesta comunitat somiadora que planta la seva tenda en la terra i es converteix en casa d'acollida. Per a això, per a anar sembrant, us proposem que, amb l'ocasió d'aquesta invitació, durant la setmana dediqueu temps **a discernir i a somiar** l'Església que també volen les persones pobres i vulnerables de les nostres comunitats. Es pot organitzar una **trobada parroquial, una activitat on tota la comunitat pugui trobar-se, reconèixer-se i participar:** pot ser prendre alguna cosa junts a la sortida d'una de les misses principals del dia, pot ser una vigília i un sopar, pot ser una excursió a l'ermita o al riu... Es tracta d'organitzar alguna cosa junts, que faciliti la trobada, conèixer-se, fomentar aquesta amistat fraternal i social de la qual el Papa Francesc ens parla amb passió i insistència, i celebrar i fer vida l'eucaristia compartida.

Podem organitzar alguna dinàmica per a trencar el gel, per a presentar-nos i en petits grups de trobada xerrar i compartir quins somnis tenim per a la nostra comunitat, per al barri, per als projectes en els quals participem, per a aquesta Església comunitat de comunitats de la qual formem part.

Compartim el que cadascú pot aportar per a aquest somni que té. Es pot escriure, fer un mural, una carta, un dibuix col·laboratiu, alguna cosa que puguem tenir en un lloc visible durant el curs i que ens recordi que cada somni és possible quan entre tots i totes aportem per a fer-ho realitat.

² PEDRO CASALDÁLIGA, Poema «Nuestra hora»

**US CONVIDEM A ESCRIURE LES APORTACIONS I TAMBÉ A ENVIAR-LES A LA
PERSONA RESPONSABLE DEL SÍNODE A LA DIÒCESI.**

CAMINEM I SOMIEM JUNTES UNA ESGLÉSIA DE TOTES LES PERSONES